

Redefining the Urban Text of Ukrainian Literature: Kyiv in Contemporary Ukrainian Poetry between War and Peace

Dr Alessandro Achilli, Monash University,
Melbourne

Аттила Могильний – Attyla Mohyl'nyi

1963-2008

Квартали, / Які я вже, мабуть, не забуду. // І ці двори, / Що пам'ятають як
дзвеніли наші гітари / І як ми ішли звідси / поодинці, / покладаючись лише на
щастя / та на скупі правду наших вулиць. // І час від часу / Кожен з нас
вертався, / Щоб міцно-міцно / притискатися плечима / до твердих стін / цих п'
ятоверхових будинків. // І, може, / найбільша чесність / київського передмістя /
в тому, / що нас ніколи не питали – / куди ми йдемо.

Neighborhoods, / Which I perhaps won't forget. // And these courtyards, / Which
remember the sounds of our guitars / And how we left them / Individually, / Counting
only on luck / And on the poor truth of our streets. // And sometimes / Each of us
would come back / To tightly / Lean against / The hard walls / Of these five-story
buildings. // And maybe / The greatest thing / about Kyiv's outskirts / Is that / We've
never been asked / Where we're going.

Цей сад на горах – / легкий і високий, в снігах – / різьблений стежками. //
Нині безлюдний цей сад. / Ми – у ньому, / собою його доповнюємо. /
Світло хистке горобини – / червоне і біле, / ми між заметів ідемо. // Місто –
внизу, / на причалах / лежать катери, / вирубані з криги. / Місто – як на
долоні, / Справами своїми живе, / Зіткане з вогнів і туманів. // Сад над
Видубичем, / Королівна варязька / В слов'янських хуторах.

This garden on the mountains / Is light and high, in the snows / It's carved by
its paths. // Now this garden is desert. / We are in it, / We fill it with ourselves. /
The faint light of the rowans / Is red and white, / We're going through the
snowdrifts. // The city is below, / The cutters / are berthed, / Like made of ice. /
You can see the whole city, / Living its own life, / Woven out of fires and fog. //
The garden over Vydubychi, / The Varyag princess / In Slavic fur.

(Both texts from *Obrysly mista*, Kyiv 1991, translations mine.)

Павло Коробчук – Pavlo Korobchuk

1984

Вірш про повстання на вулиці Грушевського

вечір. зима. дві тисячі чотирнадцятий рік. / замість помади на дівочих вустах – трішки сажі. / поміж барабанными ударами чоловік на ліктарі / розглядає палаючі автозаки та інші пейзажі. // у місті – війна. Десятки людей поранено. / менеджер готує запальну суміш із пінопласту. / Між криками та вибухами – чути пісні з Майдану. / пенсіонерка хреститься в будівельній касці. // свого однокласника, з яким носив мішки зимові / на барикади, ти впізнав згодом, за чашкою кави, / коли вдивився при першій розмові / у розріз його балаклави. // зараз ви воюєте там, де не здатні померти, / пробігаєте площею, посеред гарячих гільз, / і кидаєте бруківку, яка виражає відверту / політичну позицію і є способом стримання сліз. // через кілька годин сутичок, десятків спалених шин, / після отримання рани на стегні та легкої контузії, / ви просто потиснете руки й розбіжтесь до дружин. / ті, хто разом близько були біля смерті – до смерті друзі. // а вдома, удвох із коханою, скільки б років не минуло, / ви назавжди зрозумієте, й істинна ця проста – / найпалкіший поцілунок / той, що з присмаком газу на вустах. // найщиріша війна – без присутності злості. / найсердешніші люди – посеред нас. / боже врятуй переможців. / кохана, подай протигаз.

(from *Khvoia*, Lviv 2017)

Poem on the uprising on Hrushevsky street

evening. winter. 2014. / instead of lipstick on girls' lips – a bit of soot. / while the drum is beating, a man on a streetlamp / observes burning paddy wagons and other landscapes. // there's war in the city. tens of people are wounded. / a manager's preparing an incendiary bomb with Styrofoam. / among shouts and explosions you hear songs from the Maidan. / an old woman with a construction helmet is crossing herself. // your schoolmate, with whom you carried sacks / to the barricades, you recognized him later, over coffee, / when during the first chat you took a look / at the opening of his balaclava. // now you're fighting there, where you're unable to die, / you run through the square among hot shell casings, / and you're throwing cobbles, which express a clear / political stance, and help you hold back your tears. / after many hours of clashes, tens of burnt tires, / a wound on your hip and a light bruise / you just shake hands and rush home to your respective wives. / those who were together near death are friends till death. / at home, with your love, no matter how many years have passed, / you'll always acknowledge, and that's a simple truth, / that the hottest kiss / is the one with a gas flavor on your lips. / the frankest war is that without rancor. / the heartiest people are among us. / god save the winners. / honey, hand me my gas mask.

(translation mine)

Ия Кива – Iia Kiva

1984

я живу между Бабьим Яром и Сырецким концлагерем
каждый день, возвращаясь домой дорогой смерти
я оказываюсь в довоенном Бердичеве

I live between Babyn Yar and Syrets' concentration camp.
every day, going back home through the death road
I find myself in pre-war Berdychiv

Let's go

городское пространство противоположно дому / враждебно идее оседлости / меж тем очерчено замкнуто / и что особенно утомительно / совершенно внезапно // вот скажем / обнаруживаешь себя на перекрестке / улицы Довженко и проспекта Победы / или стоящим на платформе метро Крещатик / или идущим от Подола к Европейской площади / что ты здесь делаешь // или скажем / слушаешь музыку в местной филармонии / смотришь фильм в местном кинотеатре / пьешь кофе с корицей в местной кавьярне / розговариваешь с местным интеллигентом / воображаешь что ориентируешься на местности / в сумке не меньше четырех карт Киева / в том числе одна довоенная

the urban space is the opposite of home / hostile to the idea of settlement / well-defined closed / and which is particularly tiring / utterly abrupt // let's say / you find yourself at the intersection / of Dovzhenko Street and Victory Avenue / or on the platform of Khreshchatyk Station / or walking from Podil to European Square / what are you doing here / or let's say / you're listening to music in the local philharmonic / watching a movie at the local movie theater / drinking cinnamon coffee at a local coffee shop / talking with a local intellectual / you imagine that you know your way around // in your bag you have no less than 4 maps of Kyiv / among which one is of the pre-war period

(both from *Podal'she ot raia*, Kyiv 2018, translations mine)